

Moss 2007

Huan hadde mange fine stuffer fra Kina og i fra Asia forøvrig. Etter vår vurdering ikke spesielt rimelig priset, men det var nok "veiledende" det meste. En del av det som var lagt fram er innfelt midt i bildet. Et eksempel: Akvamarinstuffen (innfelt bilde), ville han ha 4500 (NOK) for. Fin stuff, men i stiveste laget.

Så fikk jeg prøve meg som innkjøpsveileder:

"Hva mener du som har greie på dette at vi bør gi for denne".

Det var Brit Elizabeth Sauar og sønn som mente at jeg burde ha peiling på hva en grønnfargesprakende 8 cm pyromorfittstuff burde koste. Selger ville ha 180. Så jeg foreslo at hun skulle by 100. Det var kanskje for mye, for stuffen skiftet eier ganske raskt for 120. Men alle var fornøyd, og slik skal det være. De mente forøvrig at det å tilbringe lørdagsformiddagen på steinmesse hadde vist seg å være en god ide.

Interessant og lærerikt for store og små. Sauar kunne ellers fortelle at det var ved å se "fine" og fargerike steiner at hennes interesse for geologi ble vekket. Et museumsbesøk på Smitsonian Institution i Washington. Derfra gikk det strake veien til geologistudium ved Universitet i Oslo, og nå er hun "oljegeolog" i DNO og blant annet beskjeftiget med å analysere data (seismikk og slikt) fra Gulfen. Men nå skulle Sauar og resten av familien satse på å finne stein- og mineraler ute, turer til de klassiske ekskursjonsfeltene fra studietida sto nå på programmet, ihvertfall til våren.

"Og så kan jo skolen få litt drahjelp av oss til naturfagsundervisningen, den har så alt for lenge vært nedprioritert nesten neglisjert. All honnør til Kristin Clemet som har satt i gang med kunnskap inn i skolen igjen!"

Og det mente selvsagt en gammel skolearbeider var vel talt!

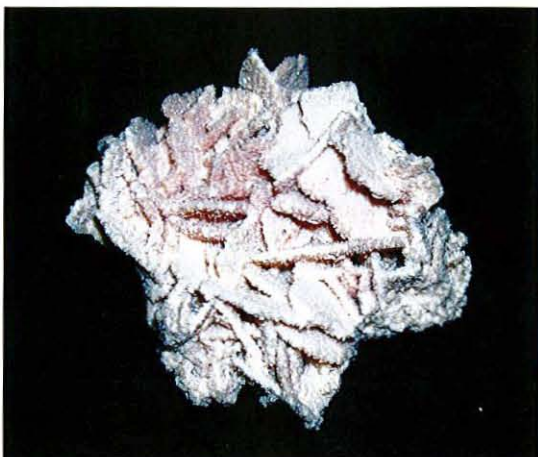
Ved siden av vår venn fra Kina sto trofaste Magnus Svendsli. Han hadde nye ting å by på fra gamle forekomster. Han finner alltid noe:

Kalsitt på kvarts (over) fra Krystallhaugen (fint navn), Hattfjelldal, Nord Trøndelag.

En praktfull bergkrystallstuff (oppe til høyre) med spesielt klare krystaller fra Store Bjørnhusdal, Namskogan.

Denne (til høyre) perimorfosen, albitt etter kalsitt hadde Trond Bergstrøm. Fra E18, Nykirke, Borre, Vestfold.

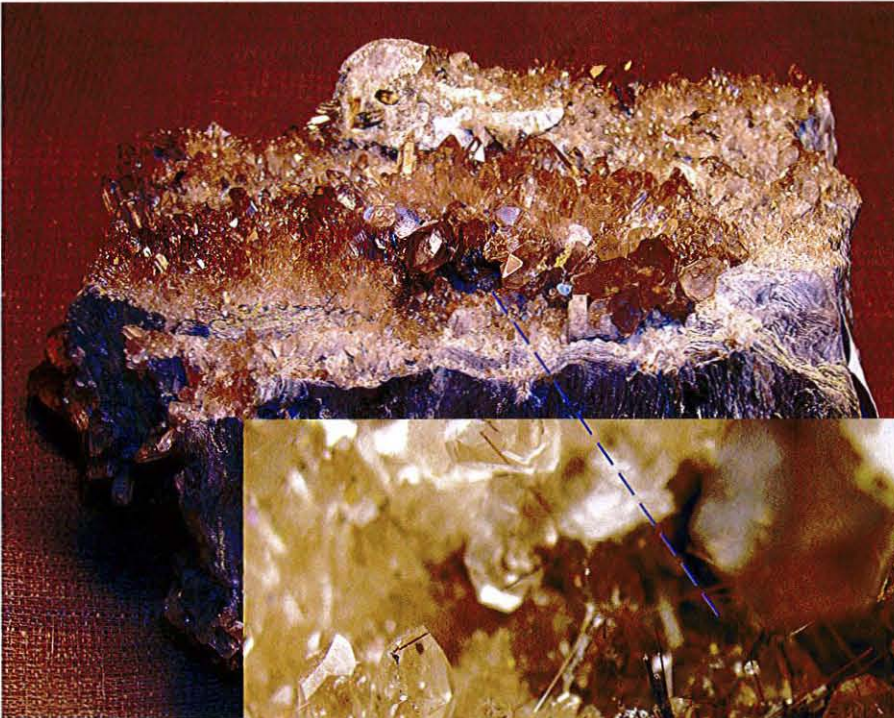
Og så var det at en blid og smilende Lars Erik Høitomt kom i mot meg. Flankert av solide Bjørn Skår og Jan Holt. Men det var ikke rart 16-åringen smilte. Han hadde utført mesterslaget på en stein han fant ved Kapp på Toten. Pang ! Og ammonittens innelukkede tilværelse var slutt. Så fin var den at den ble kåret til messas beste fossil. Når han ikke leter mineraler og fossile går Lars Erik på Dokka videregående skole, driver idrett med blant annet triatlon og spydkast. Piano blir det også tid til innimellom. Alt dette skal han gjøre mer av, men framfor alt så blir det stein framover. Vi tror han. Dette var en energibunt. Lykke til!

Terje Andersen hadde vært innom ved Tinnsjøen og hentet seg en gruppe (over) med kvartskrystaller nesten helt dekket med hematitt (jernglans). En tur

på Hardangervidda vest hadde det også blitt tid til. Riktig fine rutilnåler var det på denne kvartsstuffen.

Streng, men rettfærdige.

Juryen i aksjon. De beste stoffene i ulike kategorier skal kåres.

En nydelig innfatning til en praktfull stein. Rutilkvarts fra Hardangervidda. Mester for den: Jørn Selmer Olsen, fisker fra Andøya, under omskolering "til alt som har med stein å gjøre; prospektering, gemmologi, gullsmed, slip, mm". Etter hans eget utsagn. Og det skjer ved Kristallen i Lannavaara AB (sjekk, www.kristallen.com). Og det går veldig bra faktisk så bra at Jørn gikk hen og vant med beste slip på Mossmessa, ikke rart han er fornøyd.

Og Bjarne Grav hadde vært i Solumsåsen og funnet seg en fin mangefarget fluorittbit. Ikke fin nok syntes han. Han fikk Magnus Svendsli til å fasettslipe den. - Lurt. Den ble riktig vakker.

